

Prof. dr hab. inż. Ginter Józef Hruzik

Ż y c i o r y s

Urodził się 10 marca 1944 roku w miejscowości Lubliniec. Uczęszczał do Technikum Przemysłu Drzewnego w Radomsku, gdzie zdał egzamin dojrzałości, uzyskując w 1963 roku dyplom technika technologa wyrobów z drewna. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Technologii Drewna WSR w Poznaniu. Studia ukończył w 1968 roku wykonując pracę pod kierunkiem prof. T.Perkitnego, uzyskując dyplom magistra inżyniera mechanicznej technologii drewna. Od 1 października 1968 roku został przyjęty na asystenckie studia przygotowawcze w Katedrze Tartacznictwa, po czym od 1969 roku zajmował stanowisko asystenta naukowo-dydaktycznego w Katedrze. Od października 1970 roku pracował na stanowisku starszego asystenta w Instytucie Mechanicznej Technologii Drewna. W dniu 28 maja 1974 roku uchwałą Rady Wydziału Technologii Drewna WSR w Poznaniu, na podstawie pracy pt. „Jakość sosnowego drewna tartacznego jako kryterium optymalizacji produkcji elementów przeznaczeniowych”, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk leśnych w zakresie drzewnictwa - technologii drewna otrzymał 15 października 1993 roku, na podstawie pracy pt. „Technologiczna optymalizacja przerobu drewna na materiały tarte i półfabrykaty przeznaczeniowe”. Od 1992 do 2012 roku pełnił funkcję kierownika Katedry Mechanicznej Technologii Drewna. W czerwcu 1995 roku został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. W 2001 roku decyzją Prezydenta RP został mu nadany tytuł profesora. W latach 1996-99 pełnił funkcję dziekana WTD AR w Poznaniu. Począwszy od roku 1976 był członkiem Komisji Technologii Drewna PTPN, zaś od 1996 roku członkiem Komisji Nauk Leśnych i Drzewnych PAN. Od początku swojej pracy w Uczelni był członkiem ZNP, w którym w latach 1980-81 pełnił funkcję przewodniczącego rady oddziałowej WTD. Był podporucznikiem WP w stanie rezerwy (w specjalności wojsk inżynierskich).

Od 1969 roku żonaty, cieszył się miłością dwojga swoich dzieci: Beaty i Adama, oraz trojga wnucząt. W życiu prywatnym był kibicem sportowym, szczególnie piłki nożnej, a wszelkie sukcesy naszych sportowców sprawiały mu wielką radość. Był niezmiennie aktywnym obserwatorem wydarzeń i zjawisk w naszym kraju, które zawsze wnikliwie i krytycznie komentował. Szczególne miejsce w Jego życiu zajmowało zachowanie rodzinnych opowieści i pielęgnowanie pamięci o skomplikowanej historii małej ojczyzny, czyli ziemi śląskiej, z której pochodził.

Zmarł 14 listopada 2022 roku.